

Med hänvisning till det anförda hemställes,
att riksdagen måtte besluta att skogsinstitutet för norra
landsdelen förläggas till Älvsbyn i Norrbotten.

Stockholm den 22 januari 1969

Erik Hammarsten (s)

Ingvar Svanberg (s)

Torsten Stridsman (cp)

Tage Hansson (s)

i Piteå

Per Petersson (m)

Karl-Erik Häll (s)

Frida Berglund (s)

i Gäddvik

Nr 955

Av herr Hansson i Skegrie, *angående utnyttjandet av åkerjorden.*

I vårt samhälle framträder behovet av planering alltmer. Planeringsverk-samheten har betydelsefulla uppgifter på samtliga samhällsnivåer — riket, länet och kommunen. I första hand gäller det att planera för bästa möjliga användning av våra resurser, naturtillgångar, kapital och arbetskraft, Riks-planeringen och länsplaneringen befinner sig nu i uppbyggnadsskeden, som ännu kännetecknas av oklarhet i fråga om riktlinjerna. Särskilt anmärkningsvärd är den brist på intresse som hittills ägnats ett så viktigt och svårbemästrat problem som den framtida livsmedelsförsörjningen och livs-medelsberedskapen. Det rationella utnyttjandet av åkerjorden, en av våra främsta naturtillgångar, är obestriddligen en fråga av största betydelse i sam-manhanget.

Nämnda problem har i viss utsträckning uppmärksamrats i den s. k. länsplaneringen 1967, som redovisas i årets statsverksproposition. Särskilt torde det vara anledning att beakta vad som anförts i länsplan M 68 (av-seende Malmöhus län). I denna länsplan har i fråga om den allmänna mål-sättningen gjorts den bedömningen, att Malmö/Lund kommer att få sin ställning alltmer stärkt som ekonomiskt och kulturellt centrum för hela södra Sverige. Enligt prognosen blir expansionen här mycket kraftig. Såsom framhålls i M 68 har en koncentration till stora bebyggelsegrupper mycket stora fördelar men kan också innebära nackdelar. Risker betecknas som stor att det så småningom uppstår en alltför kompakt stadsbebyggd yta om-kring Malmö/Lund med nackdelar i form av trafiksvårigheter, knappa fria ytor och en otillfredsställande samhällsmiljö. Därtill kommer, anför-det, att området omkring Malmö/Lund utgör landets bästa åkerjordsom-råde.

Utbyggande av det s. k. örestadsprojektet, broförbindelse till Danmark, flygfält på Saltholm etc. kan medföra att den bästa jordbruksjorden tas i anspråk på ett sätt som ur försörjningssynpunkter kan bli riskabelt. Motsvarande problem finns på andra håll, inte enbart i storstadsregionerna. Tätbebyggelseområden bestäms ofta av stora byggföretag — utan en helhetsbedömande samhällsplanering som grund. Vägar dras fram utan tillräcklig hänsyn till försörjningspolitiska synpunkter.

Detta är frågor som främst berör riksplaneringen. För närvarande pågår inom kommunikationsdepartementet arbete på en översiktlig markanvändningsplanering för hela landet i form av en fysisk riksplan. Några närmare riktlinjer för denna riksplanering har inte offentliggjorts. Utvecklingen torde ge anledning till att särskilt framhålla angelägenheten av att man vid riksplaneringen tar hänsyn till det samhällsekonomiska och beredskapsmässiga kravet på ett rationellt utnyttjande av de goda åkerjordar, som vid en helt ostyrd utveckling riskerar att bli tagna i anspråk för bebyggelse eller andra ändamål, trots att ur jordbrukssynpunkt sämre områden utan större olägenheter skulle kunna utnyttjas i stället.

Med stöd av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om föranstaltande av åtgärder för att vid riksplaneringen må beaktas målsättningen, att åkerjorden skall komma till bästa möjliga användning med hänsyn till de krav som ställs från såväl beredskapspolitiska som samhällsekonomiska synpunkter.

Stockholm den 28 januari 1969

Nils G. Hansson (cp)

i Skegrie